

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/38/2016
Identifikačné číslo spisu: 6615010074
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6615010074.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2017 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému U. G. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného U. G., podanom prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2015, sp. zn. 2 To 85/2015, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného U. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 02. júla 2015, sp. zn. 2 T 21/2015, bol obvinený U. G. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 4. augusta 2014 asi o 15.00 hod. na chodníku smerom od OD Kaufland na Rúbanisku II v Lučenci strčil do mal. A. V., nar. XX.XX.XXXX idúceho na bicykli, ktorý následkom toho spadol na zem, pričom mu kolenom pritlačil jednu ruku, druhú ruku mu chytil svojou kurou a následne mu z vrečka odcudzil 1 ks mobilného telefónu zn. Alkatel patriaci C. Z., nar. XX.X.XXXX, čím pre C. Z. spôsobil škodu vo výške 50 €.

Okrem toho bol obvinený U. G. uznaný za vinného v bode 2/ z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 3/, 6/, 13/, 14/, 16/, 21/, 22/, 23/ sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bode 4/ prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., v bodoch 8/, 9/, 10/, 18/, 19/, 20/ sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bode 5/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bode 7/ pokusu prečinu krádeže formou spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1 k § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bodoch 13/, 14/, 22/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/

Tr. zák. a sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkových základoch uvedených v rozsudku Okresného súdu Lučenec z 2. júla 2015, sp. zn. 2 T 21/2015.

Obvinený U. G. bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 4, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

U obvineného U. G. ohľadne skutkov v bodoch 2/, 3/ a 4/ bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., nakoľko súd pokladal trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22 T 80/2014, zo 07.05.2015 v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému U. G. bola uložená povinnosť nahradit' škody poškodeným: C. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., F. L./XX, vo výške 50,00 Eur, O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., S. X, vo výške 1.500,00 Eur, spoločnosti Auto-Moto RS, s.r.o. Cintorínska 3616, Rimavská Sobota, IČO: 36 051 195, vo výške 1.758,00 Eur, W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., X. O. XXX/XX, vo výške 2,50 Eur, spoločnosti Kaufland SR, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, vo výške 45,37 Eur a vo výške 39,97 Eur, R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., H. XXXX, vo výške 100,00 Eur,

obvinenému U. G. a odsúdenému F. N. bola uložená spoločná a nerozdielna povinnosť nahradit' škodu poškodeným: O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., V. XX/XX, F., vo výške 2.650,00 Eur, R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., H. XXXX, vo výške 120,00 Eur, spoločnosti Auto-Moto RS, s.r.o. Cintorínska 36/16, Rimavská Sobota, IČO: 36 051 195, vo výške 734,34 Eur,

obvinenému U. G. a odsúdeným F. N., F. P. a A. R. bola uložená spoločná a nerozdielna povinnosť nahradit' škodu poškodenému L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., F. L.. XXX/XX, vo výške 750,00 Eur,

obvinenému U. G. a odsúdenému ml. A. V. bola uložená spoločná a nerozdielna povinnosť nahradit' škodu poškodeným: spoločnosti J. H. Jiemei, s.r.o. SNP 21/D, Hlohovec, IČO: 36 807 052, vo výške 40,00 Eur a spoločnosti T. O. - Euronics TPD, Farského 26, Bratislava, IČO: 11 790 547 vo výške 59,99 Eur.

Uznesením Krajského súdu v Banská Bystrica z 22. októbra 2015, sp. zn. 2 To 85/2015, na podklade odvolania aj obvineného U. G., ktoré podal do výroku o vine pod bodom 1/ a do výroku o treste, bolo podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici v spojení s rozsudkom Okresného súdu Lučenec napadol 12. januára 2016 dovolaním obvinený U. G. prostredníctvom obhajkyne z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ písm. i/ Tr. por. Rozsudkom odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona, pretože po dôslednom preskúmaní veci mal odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Pozornosti odvolacieho súdu a predtým aj okresnému súdu unikli dôležité skutočnosti, na ktoré poukazoval už vo svojom odvolaní. Jednoznačne došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech chybným rozhodnutím tak odvolacieho súdu, ako aj okresného súdu. Právo na jeho obhajobu bolo zásadným spôsobom porušené, nakoľko súdy nevykonali dôkazy, ktoré navrhol. Taktiež sa súdy nevysporiadali s jeho argumentáciou, ktorá svedčila v jeho prospech, avšak táto skutočnosť bola pre súd nepodstatná, keďže neakceptoval návrh na znalecké dokazovanie ohľadne jeho duševného stavu ako aj výsluch svedkyne. Odvolací súd sa nedostatočne zaoberal vykonaným dokazovaním a len si osvojil argumentáciu súdu prvého stupňa. Správne nebola kvalifikovaná skutková podstata trestného činu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Nebolo preukázané iným dôkazom, že by sa trestného činu lúpeže dopustil,

iba výpoveďou poškodeného, ktorý je maloletý a ktorého výpovede sú ovplyvnené otcom maloletého poškodeného. Túto skutočnosť chcel preukázať výsluchom svedkyne C. Z., čo mu súd neumožnil. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. októbra 2015, sp. zn. 2 To 85/2015, bol porušený zákon v ustanovení § 119 Tr. por. Zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a rozsudok Okresného súdu Lučenec z 2. júla 2015, sp. zn. 2 T 21/2015, vo výroku o vine a vo výroku o treste a prikázal tomuto okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovala a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec, ktorému bolo dovolanie obvineného zaslané na vedomie, vo vyjadrení z 11. marca 2016 poukázal na to, že zamietnutie dôkazného návrhu nemôže byť považované za zásadné porušenie práva na obhajobu. Právo na obhajobu obvineného bolo v súlade so zákonom zabezpečené, či už v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom. Vzhľadom na vykonané dôkazy možno konštatovať, že súdy pri právnom posúdení skutku nepochybili. Navrhol, aby dovolanie obvineného bolo odmietnuté.

Obvinenému U. G. a jeho obhajkyňi bolo vyjadrenie prokurátora 12. mája 2016 zaslané na vedomie, na ktoré doposiaľ nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) zistil, že dovolanie proti výroku o vine pod bodom 1/, výroku o treste a výroku o náhrade škody obsiahnuté v právoplatnom rozsudku okresného súdu v spojení s uznesením odvolacieho súdu podala oprávnená osoba - obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyňi v zákonnej lehote. Dôvody dovolania sa však výslovne týkajú skutkových zistení ohľadne skutku pod bodom 1/, na ktoré poukazoval v konaní pred prvostupňovým súdom a tiež aj v odvolacom konaní, hoci dovolateľ poukazuje na dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Ohľadne viny vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 13/, 14/, 16/, 18/, 19/, 20/, 21/, 22/, 23/, napadnutého rozsudku obvinený U. G. nevzniesol žiadne dovolacie námietky. Na hlavnom pojednávaní obvinený urobil vyhlásenie, že zo všetkých žalovaných skutkov, okrem skutku v bode 1/ sa cíti byť vinným. Po zákonom poučení obvineného súd jeho vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutkov, sa nevykoná. Dovolací súd sa preto nezaoberal týmito skutkami, nakoľko bolo prijaté vyhlásenie obvineného, ktorý sa v dovolaní ohľadne týchto skutkov nápravy nedovoľáva.

Z trestného spisu je zrejmé, že uznesením vyšetrovateľa z 10.10.2014, ČVS: ORP-789/OVK-LC-2013 (č.l. 166) bolo obvinenému U. G. vznesené obvinenie aj pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe, že U. G. 04.08.2014 okolo 15:00 hod. v Lučenci na Rúbanisku II na chodníku smerom k OD Kaufland strčil do A. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorému z vrecka vypadol 1 ks mobilný telefón zn. Alkateľ patriaci C. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zdvihol zo zeme a odišiel preč, čím spôsobil škodu C. Z. vo výške 50 € a takto konal aj napriek tomu, že bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch právoplatne odsúdený OS Lučenec, č.k. 22 T 45/14, právoplatný 11.04.2014.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Lučenec z 20.09.2014, sp. zn. 0Tp 71/14 (č.l. 241) bol obvinený U. G. vzatý do väzby. Opatrením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Lučenec z 20.09.2014, sp. zn. 0Tp 71/2014 (č.l. 246) bol obvinenému U. G. ustanovený obhajca JUDr. Peter Cseffalvay, ktoré bolo zrušené opatrením z 11.11.2014 (č.l. 257). Dňa 30.10.2014 plnou mocou H. G. (č.l. 254) zvolila obvinenému U. G. za obhajkyňu JUDr. Soňu Petrusovú. Právo na obhajobu u obvineného bolo teda zabezpečené v prípravnom konaní i v konaní pred súdom, lebo zvolená obhajkyňa sa zúčastnila všetkých hlavných pojednávaní a verejného zasadnutia.

Obvinený vo výsluchu z 18.11.2014 (č.l. 286) v prítomnosti zvolenej obhajkyne ku skutku kladeného mu za vinu, že ukradol mobilný telefón, uviedol že je to pravda, stalo sa to tak, ako je to napísané v uznesení o vznesení obvinenia, k tomuto skutku sa priznáva v plnej miere. Po stránke psychickej a

fyzickej sa cíti v poriadku. Vo výsluchu z 10.12.2014 (č.l. 291) v prítomnosti zvolenej obhajkyne, kde bol upozornený na zmenu právnej kvalifikácie, že skutok týkajúci sa krádeže mobilného telefónu bude posudzovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., uviedol, že k tomuto skutku sa vyjadrí až po psychologickom vyšetrení na pravdovravnosť, navrhol v tejto veci vypočuť ako svedkyňu I. N. (ktorá bola vypočutá 12.12.2014, č.l. 379, ku skutku sa však nevedela vyjadriť), viac sa k tomu nebude vyjadrovať. Vo veci lúpeže boli vypočutí svedkovia maloletý A. V. 02.12.2014 (č.l. 380-384) v prítomnosti sociálneho kurátora a obhajkyne, C. Z. 04.11.2014 (č.l. 373, ktorej podpis nie je zhodný s podpisom na čestnom vyhlásení na č.l. 1437), F. V. 02.12.2014 (č.l. 363), N. Z. 04.11.2014 (č.l. 368), ktorí vypovedali takmer zhodne, že mobilný telefón mu zobral U. G., čo oznámili policii. Maloletý A. V. v prípravnom konaní nebol vypočúvaný v prítomnosti otca, pri podaní oznámenia 04.08.2014 (č.l. 50-51) bola s maloletým matka a na hlavnom pojednávaní 09.04.2015 č.l. 1277) bol vypočutý v prítomnosti otca.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia v dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. (dôvody dovolania) dovolanie možno podať, ak

- zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c/),
- rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ustálená súdna prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu dovolacieho preukazuje, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd v súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por. každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

V zmysle § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 18, ods. 19 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Obidve strany majú teda rovnakú možnosť podávať návrhy na vykonanie dokazovania, súd však môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Tým je zabezpečená kontradiktórnosť trestného konania. Tomuto právu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím takémuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz alebo súhrn dôkazov inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemožno z toho vyvodiť, že takýmto postupom došlo k porušeniu práv na obhajobu. Povinnosťou súdu totiž je podľa vlastnej úvahy, s ohľadom na dôkaznú situáciu určiť rozsah dokazovania zákonne získanými dôkaznými prostriedkami postačujúce pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie tak, ako sa to stalo aj v trestnej veci obvineného. Nedošlo preto k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ako sa toho obvinený domáhal.

Spochybňovanie výpovede maloletého poškodeného sú iba iným hodnotením obvineného od legitímnych záverov súdu, ktorý vychádzal z dôkaznej situácie a z toho vyplývajúcich ničím nespochybniteľných skutočností. Hodnotenie výpovedí maloletého bolo vykonané aj s ohľadom na závery znaleckého posudku a výsluchu spracovateľa tohto posudku, ktorými neboli preukázané sklony maloletého ku klamstvu. Znalec týmto konštatovaním nehodnotil hodnovernosť tohto svedka, to vykonal súd. Dovolacia námietka obvineného, že znalecký posudok z odvetvia súdnej psychológie vo vzťahu k maloletému je nezákonný a treba pribrať nového znalca nie je dôvodná.

Obvinený s čítaním ostatných znaleckých posudkov, vrátane znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na jeho osobu súhlasil, nedomáhal sa jeho doplnenia znalcom z odvetvia psychológie. V tejto súvislosti dovolací súd zdôrazňuje, že obvinený po vznesení obvinenia za skutok pod bodom 1/ vo výsluchu sa priznal k jeho spáchaniu. V ďalšej výpovedi sa už k tomuto skutku nevyjadril a na hlavnom pojednávaní spáchanie tohto skutku poprel a navrhol, aby bol spod tohto skutku oslobodený. Obvinený má právo obhajovať sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, ale iba súd je oprávnený robiť konečné skutkové závery na podklade ním vyhodnotených dôkazov, ktoré vykonal v rámci rozsahu dokazovania, ktorý považoval za dostačujúci pre rozhodnutie vo veci. Postup súdu bol správny, keď neakceptoval túto požiadavku obvineného.

Obvinený sa domáhal konfrontácie medzi ním a maloletým poškodeným a namietal, že pri výsluchoch tohto maloletého bol prítomný otec, čo malo vplyv na pravdivosť jeho výpovedí. Dovolací súd konštatuje, že tvrdenie obvineného nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a obsahu spisu. Otec maloletého pri výsluchoch, okrem hlavného pojednávania nebol prítomný, prítomnosť zákonného zástupcu predpokladá aj zákon. Maloletý vypovedal vždy rovnako, pokiaľ ide o odcudzenie mobilného telefónu - vybratie z vrečka, k miernym odklonom došlo ohľadne zastavenia maloletého (strčenie, zastavenie, hodením kameňa do predného kolesa). Opakovaný výsluch takéhoto svedka, prípadne konfrontácia sa vykonajú iba výnimočne, pravidlom je že takáto výpoveď z prípravného konania sa aj bez súhlasu procesných strán prečíta. .

V zmysle § 135 ods. 1 Tr. por. ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšie ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať. K výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispeje k správne vedeniu výsluchu a zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak nie je na výsluchu prítomný opatrovník podľa § 48 ods. 2. Ak to môže prispieť k správne vykonaniu výsluchu, prizve sa k výsluchu aj zákonný zástupca alebo pedagóg.

Svedkyňa C. Z. bola v prípravnom konaní vypočutá, v ktorej uviedla, že o odcudzení mobilného telefónu sa dozvedela od mal. A. V., iné skutočnosti neuviedla. Obvinený súhlasil s čítaním ostatných svedeckých výpovedí. Nemohlo preto dôjsť k porušeniu práva obvineného na obhajobu. Navyše dovolací súd poukazuje na to, že v čestnom prehlásení sú uvedené úplne iné okolnosti, než v skutku pod bodom 1/ a podpis na čestnom vyhlásení nie je totožný s podpismi vo výsluchu svedkyne C. Z.. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. nie je naplnený.

Skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku bol teda ustálený na základe zákonne získaného, vykonaného a vyhodnoteného dokazovania, čo je nepochybné z predloženého spisového materiálu, s ktorým sa súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku v celom rozsahu vyrovnal, čo potvrdil aj odvolací súd v napadnutom uznesení. Ustálený skutkový stav, premietnutý do skutkovej vety bez akýchkoľvek pochybností napĺňa skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., lebo proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal čin na chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Právna kvalifikácia zisteného skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, ktorým je dovolací súd viazaný, nezakladá dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako to tvrdí obvinený v podanom dovolaní.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnené neboli, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.